

Ludovic Spiess

(Grigore Constantinescu – 6 mai 2019)

Printre muzicienii al căror destin artistic internațional a strălucit asemenea unei comete pe cerul liricii muzicale, Ludovic Spiess este o prezență legendară. Povestea ascensiunii, va rămâne astfel, însoțindu-ne de-a lungul timpului și dăruindu-ne motive de bucurie, de mândrie că o asemenea voce ne-a împodobit un timp existența. În clipele satisfacției anilor maturității, la ceremonia decernării, în 2004, a înaltului titlu de Doctor Honoris Causa al Universității Naționale de Muzică din București, Maestrul mi-a spus că alegerea sa merge către marele moment solistic din primul act al operei **Boema** de Puccini. În clipele când această arie revărsa valurile vocii generoase a cântărețului asupra publicului, ochii artistului străluceau de lacrimi.

După **Concursul de la Toulouse, Primul Mare Premiul cucerit**, iată comentariul lui Emanuel Bondeville, președintele juriului, publicat în **LE MONDE 1964**: „Ludovic Spiess a stupefiat publicul cu vocea sa... Este tipul tenorului puternic; statura monumentală, vocea eroică, metalică... scenele și-l vor disputa... ceilalți concurenți au fost eclipsați de acest soare la zenit”. Cotidianul **PARIS JOUR** remarcă: „La Toulouse a fost descoperit un nou zeu al cântului, Ludovic Spiess.” Tânărul artist își mărturisea Crezul: „TOTUL SAU NIMIC!!!”

Perioada studiilor cu Antonio Narducci la Conservatorul Giuseppe Verdi din Milano a fost hotărâtoare pentru întreaga mea carieră căci Italia a fost o mereu râvnită țară a făgăduințelor.

O trecere prin momentele marii sale cariere europene, apoi mondiale – Teatrul Colon; Arenele din Verona; Metropolitan Opera; Covent Garden – solicită un alt timp decât cel rezervat evocării pe care intenționez să o comentez acum. Suficient să menționăm repertoriul din începutul primei stagiuni a lui Ludovic Spiess, în anul 1969: **Aida**, **Don Carlo la Torino**, **Trubadurul**, **Boema** la Viena, primul **Turandot** la Stuttgart, **Boema**, **Tosca** la Opera Română București, scena sa privilegiată...

Răsfoim fragmente ale presei din acele timpuri. Criticul Ada Brumaru scrie despre primul mare rol romantic din **Samson și Dalila** la Paris: „Vocea admirabilă a lui Ludovic Spiess a produs, de la prima intrare în scenă, un adevărat șoc. Puternică, și sonoră, și tandră ea este instrumentul de mare calitate cu care tânărul nostru artist a intrat într-o carieră internațională strălucită...”. Cotidianul **LIBERTE DIMANCHE** adaugă: „Grație excepționalelor calități vocale, talentului actoricesc, captivează fără efort publicul... Statura, declamația sa amplă, ardentă îi permit să evoce impresionant imaginea solară a eroului biblic...”

De-a lungul deceniilor, în cariera extrem de încărcată de evenimente, desfășurată pe itinerariile mondiale, evenimentele s-au succedat cu o repeziciune greu de imaginat. Să nu uităm opțiunile marilor spectacole cu **Boris Godunov** dirijat la Festivalul Salzburg de Herbert von Karajan; **Fidelio concertant** sub conducerea lui Leonard Bernstein, la Roma; reprezentațiile vieneze cu **Dalibor** împreună cu Josef Krips. Fără a respecta cronologiile, într-o abundentă succesiune de reprezentații, titluri, parteneri, dirijori sau teatre remarcăm atracția deosebită pentru **Otello** de Verdi, care a răspândit pretutindeni admirația operamanilor. Numeroase scrieri comentează astfel interpretarea lui Otello în care Ludovic Spiess știa să elibereze o voce naturală degajată: „Este o revelație... Acest uriaș își cunoaște resursele și le stăpânește... se ridică deasupra umbrelor și spectrelor nostalgice ale operei...” scrie publicația **L’Entr’Acte**.

Într-un interviu din presa europeană Spiess mărturisea: „L-am pregătit mult pe **Calaf**. Am răsfoit paginile operei **Turandot**, le-am studiat, le-am îndrăgit. Realizarea acestui rol a însemnat mai mult decât o satisfacție, a însemnat pentru mine consacrarea. După **Turandot** am devenit altul, alt om, alt artist.”

În anii de glorie ai lui Ludovic Spiess, devenit directorul general al Operei Române București, nu putem uita o anume clipă, considerată de acesta, unică: „Mi se împlinea visul suprem – spunea Ludovic Spiess – aveam să cânt pe marea scenă milaneză Turandot. Seară de seară, la galerie, sorbeam cu ochii în lacrimi fiecare moment al spectacolelor, căci la 7 mai 1970 trăiam clipa cea mai fericită a vieții – **Turandot** la Scala. În aceeași lună împlineam 32 de ani. Puteam râvni ceva mai mult?”

Acestea sunt doar câteva dintre momentele unui destin unic, dăruite lumii artei lirice de tenorul Ludovic Spiess, comparat cu un nou soare.

Robert Labadie a fost citat în monumentală monografie dedicată de Costin Popa marelui artist: **„Are talia și vocea semizeilor. Își cunoaște mijloacele și le stăpânește, este uimitor, seducător, emoționant, monstruos, bulversant, uman. Nu citați alte nume! După el și pentru mult timp, nu mai ascultați pe nimeni.”**

Impunătorul Om de teatru liric, **Ioan Holender, înlesnește evocarea mea:** „Pentru mine, Spiess a fost nu numai cel mai de seamă artist liric din istoria română contemporană, ci un om cu totul excepțional.”